

visse Bygningsforandringer var gennemført. Denne Bekendtgørelse efterfulgtes i September af et nyt Cirkulære om en ordnet Ud-lægning af Giftpræparater i Henhold til Lovens Bestemmelser. Københavns Kommunalbestyrelse tog Sagen paa den Maade, at den i Enighed med Grundejerne tog Initiativet til Oprettelse af Rotteudrydningsforeninger, for at man kunde gaa planmæssigt til Værks. Man har senere søgt at faa konstateret, i hvor høj Grad det, man havde foretaget, havde ført til det til-sigtede Resultat. Ifølge den nugældende Rottelov har Kommunerne Ret til at yde Betaling for hver dræbt Rotte, der bringes til Stede. I 1922 foretog Kommunen et saadant Præmieringsforsøg, hvorved der skaffedes godt og vel 18 000 dræbte Rotter til Stede, som betaltes med 20 Ø. pr. Stk. Der foretoges i Aar, i Juli og August, et lignende Forsøg for at faa konstateret, hvad Virkning Giftudlægningen havde haft. Det viste sig, at der kun bragtes 6 000 Rotter til Stede. Magistraten skriver ganske rigtigt i sin Redegørelse, at dette Antal, 6 000, altsaa $\frac{1}{3}$ af, hvad der skaffedes til Veje i 1922, ikke vil kunne tages som Vidnesbyrd om, at Rotteantallet er formindsket til ca. $\frac{1}{3}$ af Antallet i 1922, men paa den anden Side er det alligevel et Vidnesbyrd om, at den organiserede Giftudlægning har virket saa nogenlunde tilfredsstillende. Justitsraad Zuschlag siger ogsaa i den Bog, han med Indenrigsministeriets Bistand har udsendt, „Kampen mod Rotterne“, at man indenfor sagkyndige Kredse mener, at Rotternes Antal er aftaget med ca. 50 pCt.

Selv om nu de Bestemmelser, Loven indeholder, har virket saa nogenlunde tilfredsstillende, har Kommunalbestyrelserne ikke været blinde for, at der her og der har været enkelte uvillige eller, for at bruge et mildere Udtryk, ligegyldige Grundejere. Derfor har Københavns Kommunalbestyrelse stillet Forslag om, at der indføres en Bødestemmelse i Loven, saaledes at der kan idømmes dem, der ikke efterkommer de Paabud, der gives af Kommunalbestyrelsen, en Bøde. Jeg ser med Tilfredshed, at den højtærede Indenrigsminister i Lovforslagets § 1, 2det Stykke, har indsat en Bestemmelse om, at der vil kunne idømmes en i dette Forhold efterladende Grundejer en Bøde paa indtil 200 Kr. Jeg vilde have været gladere, hvis Ordet „indtil“ ikke var medtaget. Jeg erkender, at en Bøde paa 200 Kr. kan være tilstrækkelig stor, men er bange for, at naar Ordet „indtil“ staar der, vil det meget ofte blive latterlig smaa Bøder, der bliver Tale om, 10—15—25 Kr., Bøder,

som ikke i tilstrækkelig Grad kan anspore Grundejerne til at opfylde de samfundsmæssige Forpligtelser, som Loven om Udryddelse af Rotter paalægger dem. Det staar for mig saaledes, at skal denne Lov virke stærkere, end den hidtil har virket, imod Rotteuvasenet, maa Udryddelsen af Rotterne foretages paa Foranledning af Kommunerne, saaledes at det er Kommunerne, der ordner det hele og faar deres Udgifter refunderet af Grundejerne. Der er maaske dem, der vilde mene, at det vilde komme til at tynde for stærkt paa Grundejerne. Jeg har gennem det Materiale, jeg har haft Adgang til i Københavns Kommunalbestyrelse, faaet en anden Opfattelse. Der er i Københavns Kommune i alt 26 300 Ejendomme, der er skyldsatt til Ejendomsskyld til 2 500 Mill. Kr. Man mener indenfor sagkyndige Kredse efter den Erfaring, man har faaet ved den hidtidige Rottelovgivning, at en effektiv Udryddelse af Rotter ved Kommunalbestyrelsens Foranstaltning det første Aar vil koste ca. 150 000 Kr. — de kommende Aar noget mindre — eller ca. 0,06 pro mille af Ejendomsskylden. Tager vi en Ejendom, der er vurderet til Ejendomsskyld til 100 000 Kr., vil det blive en Udgift pr. Aar paa 6 Kr. til denne kommunale Udryddelse af Rotter. Selv om dette Tal ikke ganske nøjagtigt vil passe, selv om det kan svinge med en Krone til den ene eller den anden Side, forekommer det mig dog ikke, at dette Beløb kan virke saa afskrækkende, at man kan sige, at den Vej ikke er fremkommelig.

Det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen) gjorde et Par Bemærkninger om en Revisionsbestemmelse. Jeg tror, at det under Hensyn baade til denne Mangel og til de andre Smaating, der kunde rettes, vilde være ønskeligt, om der blev nedsat et Udvalg. Det høje Landsting er jo i denne Samling ikke saa stærkt bebyrdet med Arbejde, og jeg vilde tro, at et kortvarigt Udvalgsarbejde kunde rette ikke alene den Fejl, det ærede Medlem mente, der var i Lovforslaget, men ogsaa et Par af de af mig berørte Forhold.

Jeg vil til sidst gerne rette en Forespørgsel til den højtærede Indenrigsminister. I § 1, 2det Stykke, staar der: „I Søkøbstæder og i andre Kommuner, i hvilke der findes Trafikhavn“. Jeg vil nu gerne spørge, hvor meget den højtærede Minister lægger i Ordet „Trafikhavn“, thi der findes jo rundt omkring i Landet en hel Del mindre Havne, der trafikeres f. Eks. af mindre Færger, eller som har en mindre Sejlskibstrafik. Skal der her trækkes en